

Sygn. akt I C 2141/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Anna Litwińska - Bargiel

Protokolant: Justyna Pasiak

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2015 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa z powództwa **K. S.**

przeciwko **Gminie P. – Zakładowi Gospodarki Mieszkaniowej**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I/ pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w D.w dniu 12 lutego 2007 roku w sprawie o sygn. akt (...)ponad kwotę 7 516,56 zł (siedem tysięcy pięćset szesnaście złotych i pięćdziesiąt sześć groszy);

II/ oddała powództwo w pozostałej części;

III/ nie obciążać powoda K. S. kosztami procesu;

IV/ przyznaje ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w D.na rzecz adwokat M. B. z Kancelarii Adwokackiej w D. kwotę 1 476 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

UZASADNIENIE

Powód K. S. wystąpił o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy wD.w dniu 12 lutego 2007 roku w sprawie o sygn. akt (...)w całości, tj. co do kwoty 6011,79 zł oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podał, że spłacił całą należność wynikającą z w/w tytułu wykonawczego. Zaskarżonym nakazem zapłaty została wobec niego i jego żony solidarnie zasądzona kwota 5027,97 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu w wysokości 250 zł na rzecz strony pozwanej Gminy P.- Zakład Gospodarki Mieszkaniowej w P.. Przedmiotowy nakaz zapłaty dotyczył zaległych należności czynszowych wobec strony pozwanej. W celu wyegzekwowania niniejszej należności wierzyciel wszczął postępowanie komornicze pod sygn. akt(...), w ramach którego część należności zostało ściągniętych. Następnie niniejsze postępowanie komornicze zostało umorzone na wniosek wierzyciela, gdyż zawarto porozumie i powód dobrowolnie spłacał zadłużenie. W związku z czym w okresie od 11 grudnia 2009r. do 25 października 2012. dokonał bezpośrednio wpłat w kwocie łącznej 4540,00 zł. Ponadto z tytułu remontu łazienki została mu zaliczana kwota 400 zł na poczet zaległości czynszowych. Zarzucił, iż strona pozwana nie rozliczyła nadpłat z tytułu zużycia wody za okres od 1989 roku do 2013r. W jego ocenie nie mogło dojść do zwiększania się zaległości czynszowych, skoro w latach 2007-2008 korzystał z pomocy społecznej w postaci dodatku do czynszu, a część opłata przypadająca na niego wносиła jedynie po trzydziści kilka złotych miesięcznie. Z korespondencji otrzymanej od pozwanej wynika, że nie dokonywał żadnych wpłat, z czym powód nie może się zgodzić. Pozwana ponadto utrudnia dostęp do dokumentacji, argumentując, iż nie przechowuje rozliczeń starszych

niż 5 lat. Powód podejrzewa, iż pozwana w swoich rozliczeniach dopuszcza się sprzecznych z prawem przesunięć jego wpłat, nalicza odsetki od odsetek. Wysokość czynszu za wynajęte powodowi mieszkanie jest zawyżona, gdyż lokal jaki otrzymał nie posiadał żadnej instalacji i własnymi środkami powód doprowadził lokal do stanu używalności i nie otrzymał zwrotu poniesionych nakładów. W ocenie powoda biorąc pod uwagę wszystkie te okoliczności nie powinien mieć zaległości z tytułu czynszu wobec pozwanej, a wręcz przeciwnie nadpłatę.

W odpowiedzi na pozew pełnomocnik strony pozwanej-Gminy P. Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana wyjaśniła, iż od 16 października 2000 r. powód K. S. jest najemcą lokalu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) w P.. W związku z długotrwałym zaleganiem przez powoda z opłatami czynszu w dniu 12 lutego 2007r. strona pozwana uzyskała nakaz zapłaty tutejszego Sądu w sprawie o sygn. akt (...)zobowiązujący powoda do zapłaty kwoty 5027 zł wraz z ustawowi odsetkami liczonymi od poszczególnych kwot składających się na zadłużenie powoda poczynawszy od 1 lutego 2004r. W dniu 30 listopada 2009r. strony zawarły porozumienie co do spłaty między innymi kwot zasądzonych zaskarżonym nakazem. Zgodnie z którym zadłużenie na ten dzień wynosiło łącznie 9779,39 zł plus odsetki naliczane od dnia 01.11.2009r. W skład powyższej należności weszła aktualna zaległość z tytułu czynszu najmu, która na dzień 30 listopada 2009r. wynosiła 2419,34 zł, odsetki za zwłokę w wysokości 2427,70 zł oraz należność zasądzona nakazem zapłaty wysokości 4932,35 zł (kwota zasądzona została pomniejszona o wpłatę komorniczą w wysokości 95,62 zł przekazaną przez Komornika we wrześniu 2009r.). Zgodnie z zawartym porozumieniem powód zobowiązał się do spłaty całego zadłużenia w 12 ratach po 670 zł, poczynawszy od grudnia 2009r. do grudnia 2010r. Ponadto powód zobowiązał się do regulowania należności bieżących. W razie uchybienie płatności którekolwiek z rat skutkowało to, że cała pozostała należność podlegała spłacie z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności opłat wynikających z umowy najmu. Powód nie wywiązał się z porozumienia, jak sam zresztą przyznał, dokonał wpłaty w wysokości 4540 zł w okresie od grudnia 2009r. do grudnia 2012r. Dodatkowo bieżące opłaty wpłacone były nieregularnie i nie zawsze w pełnej wysokości.

Strona pozwana uzyskała wobec powoda trzy nakazy zapłaty z tytułu zaległości czynszowych. Pierwszy nakaz wydany był w roku 2003 i zasądzał kwotę 1377,20 zł, a cała należność została wyegzekwowana w toku postępowania komorniczego. Drugi nakaz z 2007r. objęty jest pozwem. W dniu 13 maja 2011r. strona pozwana uzyskała kolejny nakaz zapłaty przeciwko powodowi na łączną kwotę 3093,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 maja 2011r. oraz kosztami procesu w wysokości 645 zł. Ostatnie orzeczenie obejmowało zaległość czynszową K. S. za okres od sierpnia 2007 do sierpnia 2010r. Ponadto powód jest najemcą komórki położonej w P. na ul. (...) i z tego tytułu także nie reguluje opłat i jego zaległość na koniec października 2013r. wynosiła 939,33 zł plus odsetki w wysokości 357,25 zł.

W ocenie strony pozwanej wszystkie kwoty uiszczane przez powoda na poczet zasądzonego zadłużenia były księgowane prawidłowo. Opłaty, nadpłaty powoda są zaliczane albo na zadłużenie powoda lub na jego bieżące należności. Księgowane są zgodnie z zasadami rachunkowości i obowiązującymi przepisami prawa, w tym art. 451 kc. Powód posiada bowiem kilka zobowiązań wobec pozwanej, na które składają się dwa długi zasądzone nakazami zapłaty oraz bieżące zaległości. Do zapłaty ze spornego nakazu zapłaty o sygn. akt (...)pozostała powodowi na dzień 15.10.2013r. kwota 3212,35 zł plus odsetki w wysokości 2749,25 zł. Dodatkowo powód winien zapłacić należności wynikające z kolejnego nakazu zapłaty o sygn. akt (...)w wysokości 758 zł plus odsetki 1021,19 zł na dzień 15.10.2013r.

Nie jest także prawdą, aby powód otrzymał lokal mieszkalny bez instalacji. Protokół zdawczo-odbiorczy załączony do pozwu, to protokół z dnia 5 lipca 2010r. i dotyczy komórki, a nie lokalu mieszkalnego powoda, który posiada wszystkie niezbędne przyłącza. Należy podkreślić, iż zgodnie z umową najmu lokalu mieszkalnego obowiązującą strony, najemca może dokonywać ulepszenia w lokalu tylko za zgodą wynajmującego i po uzyskaniu pisemnej zgody określającej sposób rozliczenia nakładów. Kwota 400 zł tytułem nakładów poczynionych przez powoda na lokal mieszkalny została zaliczona na poczet zaległości czynszowych.

W ocenie strony pozwanej niniejsze powództwo jest tylko działaniem powoda na zwłokę, który był wielokrotnie informowany o stanie swojego zadłużenia i wzywany do jego uregulowania. Strona pozwana kierując się trudną

sytuacją finansową powoda rozkładała zaległości na raty. Powód jednak nie wywiązywał się z zawartych porozumień. Kwestia rzekomych nieprawidłowości w księgowaniu wpłat powoda była już przedmiotem doniesienia o popełnieniu przestępstwa, postępowanie zostało jednak umorzone (...)

W piśmie procesowym z dnia 23 czerwca 2014r. strona pozwana pokreśliła, że wszystkie wpłaty dokonywane przez powoda –dobrowolnie, jak też uzyskane z egzekucji komorniczej-zostały zaksięgowane na koncie powoda. Nie można pominąć faktu, że powód posiadał kilka długów wobec pozwanej i ponadto obowiązany był regulować bieżące opłaty z tytułu czynszu najmu. Zadłużenie pozwanego rosło, gdyż naliczane były odsetki, koszty egzekucji. Na pokrycie tych należności dodatkowych także były przeznaczane wpłaty uzyskane od powoda.

Powód, w odpowiedzi na przesłane przez pozwaną zestawienia księgowo, w piśmie z dnia 30-06-2014r. podtrzymał swoje zarzuty, iż nie wszystkie jego wpłaty zostały ujęte. W ocenie powoda strona pozwana tworzy fikcyjne zadłużenie, aby uniemożliwić mu wykup mieszkania i odzyskanie kaucji. Pełnomocnik powoda w piśmie z dnia 04-07-2014r. zwraca uwagę na brak podstaw do rozszerzenia egzekucji o skapitalizowane odsetki oraz na nieczytelność dołączonych do akt dokumentów księgowych strony pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 października 2000r. zostaje zawarta pomiędzy najemcą -K. i R. S. a wynajmującym -Gminą P.- Zakład Gospodarki Mieszkaniowej w P. umowa najmu lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku (...) przy ul. (...) w P.. Najemca zobowiązał się do płacenia Wynajmującemu czynsz najmu oraz opłaty za świadczenia dodatkowe z góry do dnia 10-go każdego miesiąca. Najemca mógł wprowadzać w lokalu ulepszenia tylko za zgodą wynajmującego i na podstawie pisemnej umowy określającej sposób rozliczenia z tego tytułu.

Dowód :- kserokopia umowa najmu lokalu mieszkalnego z dnia 16.10.2000r.- k 57-58.

W dniu 20 lutego 2003r. strona pozwana uzyskała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego wD.w sprawie o sygn. akt (...), na mocy którego nakazano K. S. i R. S., aby zapłacili solidarnie stronie pozwanej Gminie P.- Zakładowi Gospodarki Mieszkaniowej w P. kwotę 1377,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kwotę 27,50 tytułem kosztów procesu.

Zasądzona kwota została spłacona w całości.

Dowód - kserokopio nakazu zapłaty Sądu Rejonowego wD.z dnia 20-02-2003r., sygn. akt (...)k.152,

-zeznania świadka G. G.-k.191,

-opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości T. P. k 200-245.

W dniu 12 lutego 2007r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w D. na skutek pozwu wniesionego w dniu 9 stycznia 2007r przez Gminę P.- Zakład Gospodarki Mieszkaniowej w P.. Na mocy niniejszego orzeczenia nakazano pozwanym K. S. i R. S., aby zapłacili solidarnie stronie powodowej kwotę 5027,97 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi w następujący sposób:

- od kwoty 997,27 zł od dnia 01 lutego 2004r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 107,70 zł od dnia 01 marca 2004r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 107,70 zł od dnia 01 kwietnia 2004r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 107,70 zł od dnia 01 maja 2004r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 109,97 zł od dnia 01 czerwca 2004r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 109,97 zł od dnia 01 lipca 2004r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 109,97 zł od dnia 01 sierpnia 2004r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 109,97 zł od dnia 01 września 2004r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 109,97 zł od dnia 01 października 2004r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 109,97 zł od dnia 01 listopada 2004r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 109,97 zł od dnia 01 grudnia 2004r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 109,97 zł od dnia 01 stycznia 2005r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 116,51 zł od dnia 01 lutego 2005r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 116,51 zł od dnia 01 marca 2005r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 116,51 zł od dnia 01 kwietnia 2005r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 116,51 zł od dnia 01 maja 2005r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 czerwca 2005r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 lipca 2005r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 sierpnia 2005r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 września 2005r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 października 2005r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 listopada 2005r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 grudnia 2005r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 stycznia 2006r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 lutego 2006r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 marca 2006r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 kwietnia 2006r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 maja 2006r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 czerwca 2006r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 lipca 2006r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 sierpnia 2006r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 września 2006r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 października 2006r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 listopada 2006r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 grudnia 2006r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 118,09 zł od dnia 01 stycznia 2007r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 250 zł tytułem kosztów procesu.

W dniu 8 marca 2007r. nadano klauzulę wykonalności w/w nakazowi.

Dowód - kserokopia nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w D.z dnia 12 lutego 2007r., sygn. akt (...)

- zeznania świadka G. G.-k.191.

Wymiar czynszu za okres objęty nakazem zapłaty o sygn. akt(...), tj. za okres od 2003r. do stycznia 2007r. wynosił 5430,80 zł. Na poczet czynszu w tym okresie została uiszczona przez powoda kwota 358,38 zł. Suma należnych odsetek za te okres- wyliczona zgodnie z treścią nakazu- to 4931,88 zł. Należności ogółem, w tym odsetki ustawowe, objęte nakazem zapłaty wyniosły 10004,30 zł.

Dowód -opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości T. P. k 200-245,

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu rachunkowości T. P. k 278-285.

-zestawienie przepisu czynszu 126-140.

Strona pozwana w dniu 08 kwietnia 2008 r. wystąpiła z wnioskiem do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w D. T. M. (1) o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. We wniosku o wszczęcie postępowania pozwana podała, że egzekucja ma być prowadzona w celu wyegzekwowania kwot: należności głównej- 5027,97 zł, odsetek od należności głównej zgodnie z tytułem wykonawczym oraz kosztów postępowania w kwocie 250 zł. Komornik ten zarejestrował sprawę pod sygnaturą (...). W toku egzekucji zdołano jedynie zająć wierzytelności przysługujące dłużnikom z tytułu nadpłat podatków w kwocie 1394,65 zł. Na dzień 05 lutego 2010r. zadłużenie powoda dochodzone w ramach tego postępowania wynosiło łącznie z kosztami egzekucji 9328,47 zł. Postępowania na wniosek wierzyciela zostało umorzone w dniu 05 lutego 2010r.

Dowód- akta komornicze (...),

- opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości T. P. k 200-245.

W dniu 30 listopada 2009r. strony zawarły porozumienie. Na dzień podpisania porozumienie na zadłużenie powoda wobec strony pozwanej składała się: bieżąca zaległość w kwocie 2419,34 zł, odsetki za zwłokę w kwocie (...),70, należność zasądzona w kwocie 4932,35 zł, co łącznie wynosiło 9779,39 zł plus odsetki od dnia 01 listopada 2009r. do dnia zapłaty. Spłata zadłużenia miała nastąpić w 12 ratach po 670 zł, poczynając od miesiąca grudnia 2009r., z tym że ostatnia rata w kwocie 1739,39 zł miała zostać wypłacona nie później jak do końca miesiąca grudnia 2010r. Ponadto najemca zobowiązał się do płacenia za każdy miesiąc czynsz najmu i pozostałe świadczenia. Nie wpłacenie w terminie raty powodowało, że cała pozostała należność podlegała spłacie przez najemcę z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności opłat wynikających z umowy najmu lokalu mieszkalnego.

W dniu 8 września 2010r. żona powoda- R. S. zwróciła się z prośbą o zmniejszenie rat spłaty zadłużenia do kwoty 150 zł miesięcznie. Wierzyciel wyraził zgodę na spłatę zadłużenia w ratach po 150 zł.

Dowód - kserokopia porozumienia z dnia 30-11-2009r.k-79,

-kserokopia pisma R. S. z dnia 08-09-2010r.-80,

- kserokopia pisma z dnia 24-09-2010r.-k.78.

Powód wpłacił bezpośrednio stronie pozwanej następujące kwoty:

- 670 zł w dniu 11-12-2009r, tytułem I rata spłaty zadł.,
- 670 zł w dniu 11-01-2010r, tytułem II rata spłaty zadł.,
- 400 zł w dniu 11-02-2010r, tytułem III rata spłaty zadł.
- 500 zł w dniu 11-04-2010r, tytułem IV rata spłaty zadł.
- 400 zł w dniu 28-06-2010r, tytułem V rata spłaty zadł.,
- 1500 zł w dniu 10-05-2011 r. tytułem spłata części zadłużenia bieżącego,
- 200 zł w dniu 24-09-2012r,
- 200 zł w dniu 25-10-2012r. tytułem zadłużenie.

Łącznie dokonano wpłat w kwocie 4540,00 zł

Dowód - kserokopia potwierdzeń dla wpłacającego.k-5-11.

Powyżej dokonane wpłaty zostały przez stronę pozwaną zaksięgowane w następujący sposób:

- kwota 670 zł wpłacona w dniu 11-12-2009r. na zaległości czynszowe istniejące w grudniu 2009r.
- kwota 670 zł wpłacona w dniu 11-01-2010r. na zaległości czynszowe istniejące w styczniu 2007r.
- kwotę 400 zł wpłaconą dnia 11-02-2010r. na zaległości czynszowe istniejąca w lutym 2007r,
- kwotę 500 zł wpłaconą dnia 11-04-2010r. na zaległości czynszowe istniejąca w kwietniu 2010r w wysokości 250 zł oraz na koszty sądowe zasądzone w nakazie zapłaty sygn. akt (...)
- kwotę 400 zł wpłaconą dnia 08-06-2010r. na zaległości czynszowe istniejąca w czerwcu 2007r,
- kwota 1500 zł wpłacona w dniu 10-05- (...). na zaległości czynszowe istniejące w maju 2011r.,
- kwota 200 zł wpłacona w dniu 24-09-2012r. na zaległości czynszowe istniejące w wrześniu 2012r.,
- kwota 200 zł wpłacona w dniu 25-10-2012r. na zaległości czynszowe istniejące w 2012r.

Dowód- rozliczenie miesięczne za okres od stycznia 2007r. do grudnia 2013r.k.59-77,

- opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości T. P. k 200-245,
- opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu rachunkowości T. P. k 278-285.

Nadpłaty z zeznań rocznych PIT-37 powoda K. S. oraz jego żony R. S. za lata: 2002- kwota 770 zł,

2003-kwota 1016,20 zł,

2008-kwota 74,00 zł

2009-kwota 836,00 zł

oraz P. S. za lata: 2009-kwota 587,00 zł

2010 –kwota 324,00 zł

zostały przekazane z tytułu zajęcia wierzytelności i wpłynęły do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w D.T. M. (1)

Dowód - kserokopia pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego w D. z dnia 29-01-2011r.k-111-112,

kserokopio pisma komornika przy Sądzie Rejonowym w D.T. M. (2) z dnia 25-04-2014r.k.115-117.

Tytułem poniesionych nakładów na lokal powodowi zaliczono kwotę 400,21 zł na poczet zaległości czynszowych istniejących w sierpniu 2008r.

Dowód- rozliczenie miesięczne za okres od stycznia 2007r. do grudnia 2013r.k.59-77,

- kserokopia pisma z dnia 27-05-2008 oraz z dnia 04-08-2008r.k.81-82,

- kserokopia zarządzeni nr 117/2008r. k-83,

- opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości T. P. k 200-245.

W dniu 25 marca 2013r strona pozwana ponownie wystąpiła z wnioskiem do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w D. T. M. (1) o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie zaskarżonego nakazu zapłaty. We wniosku o wszczęcie postępowania strona pozwana podała, że egzekucja ma być prowadzona w celu wyegzekwowania kwot: należności głównej- 4991,63 zł, odsetek od należności głównej od dnia 16-04-2008r. Komornik ten zarejestrował sprawę pod sygnaturą (...)i skutecznie zaczął prowadzić egzekucję ze świadczenia emerytalna- rentowego powoda.

Po interwencji powoda strona pozwana sprecyzowała, że podtrzymuje wniosek o wszczęcie egzekucji, z tym zastrzeżeniem, że dochodzi należności głównej w kwocie 3212,35 zł oraz odsetek zaległych w kwocie 1779,28 zł naliczone do dnia 15-04-2008r.

Dowód - akta komornicze (...)

Komornik na poczet nakazu zapłaty z dnia 12 lutego 2007r. w obu postępowaniach komorniczych, tj. (...)i (...), wyegzekwował łącznie kwotę 4993,50 zł. Wierzyciel otrzymał kwotę 2487,74 zł, pokryto także koszty komornicze w wysokości 1069,11 zł. Pozostała kwota, tj.1436,65 zł pozostaje w depozycie sądowym, na mocy postanowienie o zabezpieczeniu rozpoznawanego powództwa.

Wierzyciel uzyskaną kwotę przeznaczył na pokrycie należności głównej w wysokości 549,62 zł oraz odsetek w wysokości 1938,12 zł.

Dowód: akta komornicze (...)i (...)

- rozliczenie miesięczne za okres od stycznia 2007r. do grudnia 2013r.k.59-77,

-opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości T. P. k 200-245,

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu rachunkowości T. P. k 277-294.

Z tytułu zaskarżonego nakazu zapłaty z dnia 12 lutego 2007r. pozostaje do spłaty zadłużenie w wysokości 7516,56 zł.

Dowód -opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości T. P. k 200-245,

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu rachunkowości T. P. k 277-294..

Przeciwko powodowi były prowadzone postępowania egzekucyjna na rzecz innych wierzycieli niż strona pozwana.

Dowód - kserokopio pisma komornika przy Sądzie Rejonowym w D. T. M. (2) z dnia 25-04-2014r.k.115-117.

Powód był wielokrotnie informowany o wysokości swojego zadłużenia wobec strony pozwanej, w tym o kwotach zasądzonych wyrokiem Sądu.

Dowód - kserokopio pisma z dnia 18-08-2009r, z dnia 11-02-2008r., z dnia 20-08-2007r., z dnia 12-11-2007r.sk.53-56

W dniu 13 maja 2011r. strona pozwana uzyskała nakaz zapłaty postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w D. w sprawie o sygn. akt(...), na mocy którego nakazano K. S., P. S. i R. S., aby zapłacili solidarnie stronie pozwanej Gminie Miejskiej P.- Zakładowi Gospodarki Mieszkaniowej w P. kwotę 3093,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 05 maja 2011roku do dnia zapłaty oraz kwotę 625,00 tytułem kosztów procesu.

W dniu 15 września 2011r strona pozwana wystąpiła z wnioskiem do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w D. T. M. (1) o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w celu uzyskania kwoty zasądzonej w/w nakazem. Komornik ten zarejestrował sprawę pod sygnaturą(...)

Dowód - kserokopio nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w D.z dnia 13-05-2011r., sygn. akt(...)k.134,

- akta komornicze(...)

W dniu 19 września 2013r. powód złożył do Prokuratury Rejonowej w D. zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa poprzez zniszczenie dowodów wpłat z książeczki mieszkaniowej i przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 4540 zł na jego szkodę. Dochodzenie było prowadzone przez Komisariat Policji w B. pod sygn. akt (...)/ i zostało umorzone dnia 25 grudnia 2013r. z powodu, iż czynów nie popełniono.

Dowód - akta dochodzenia(...)

W księgowości prowadzonej przez stronę pozwaną stosowano zasadę, że po uzyskaniu nakazu zapłaty, wyłączano zasądzoną kwotę do osobnej kartotek, a bieżące opłaty zerowano. W takim wypadku najemca miał dwie kartoteki jednocześnie, pierwszą obejmującą bieżące opłaty oraz drugą obejmującą zasądzoną należność .

Dowód - zeznania świadka G. G.-k.191.

Dokumentacja księgowa prowadzona przez stronę pozwaną jest mało przejrzysta i czytelna, ponieważ w ustaleniu danych zastosowano metodę notatek, odręcznych zapisów, a nie danych wynikających z ewidencji księgowej. Adnotacje na sporządzonych zestawieniach nie odzwierciedlają rozliczenia z tytułu zadłużenia powoda na poszczególne nakazy zapłaty, ani też rozdysponowania kwot uzyskanych od komornika.

Dowód -opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości T. P. k 200-245.

Sąd zważył, co następuje:

Niekwestionowaną w niniejszej sprawie okolicznością jest, iż w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w D.wydanego dnia 12 lutego 2007r., w sprawie o sygn. akt(...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 08 marca 2007 roku z wniosku Gminy P.-Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej w P. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w D. T. M. (1) wszczął przeciwko K. S. egzekucję. Okoliczności te wynikają wprost z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania w postaci zaskarżonego nakazu zapłaty oraz akta Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym wD. T. M. (1) w sprawie o sygn.(...)i (...)

Zgodnie z procedurą cywilną dłużnikowi przysługują dwa rodzaje obrony przed egzekucją, a mianowicie obrona formalna i merytoryczna. Obrona formalna zmierza do eliminacji naruszeń przepisów procesowych i

zapewnienia zgodnego z prawem przebiegu egzekucji i jest realizowana m.in. w drodze zastosowania środków zaskarżenia przewidzianych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym (zażalenie na postanowienie sądu o nadaniu klauzuli wykonalności, skarga na czynności komornika, zażalenie na postanowienie sądu, zarzuty na plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji itd.). Obrona merytoryczna natomiast polega na zwalczaniu zasadności lub dopuszczalności egzekucji i wyraża się w przyznaniu stronie (osobie trzeciej) uprawnienia do wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego. I właśnie z tego drugiego rodzaju obrony powód skorzystał. Zadaniem Sądu w niniejszej sprawie była weryfikacja twierdzeń powoda odnośnie zasadności wniesionego przez niego powództwa o pozbawienie wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego (tzw. powództwa opozycyjnego).

Powództwo opozycyjne z art. 840 k.p.c., jako środek merytorycznej obrony dłużnika, pozwala na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem i w konsekwencji musi być oparte na przyczynach materialnoprawnych - podstawach wymienionych w punktach 1-3 omawianego przepisu (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1985 roku, III CZP 14/85, OSNC 1985, nr 12, poz. 192; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 1972 roku, II CR 193/72, OSNC 1973, nr 4, poz. 68; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 1973 roku, II PZ 34/73, Lex nr 7295; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1971 roku, I CZ 110/70, Lex nr 6896). Zatem dłużnik może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo jego ograniczenia powołując się na podstawy określone ściśle w art. 840 pkt 1-3 k.p.c., co powinno znaleźć swój wyraz w sformułowaniu żądania pozwu.

Zgodnie z treścią pkt 1 wskazanego powyżej przepisu dłużnik może wytoczyć powództwo w celu pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym nie będącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście, przez co w doktrynie rozumie się zaprzeczenie przez dłużnika obowiązkowi spełnienia na rzecz wierzyciela świadczenia objętego tytułem egzekucyjnym. Jeśli jednakże tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu, dłużnik może jedynie zaprzeczać powstaniu zdarzeń, które nastąpiły już po wydaniu tytułu egzekucyjnego, nie może jednak kwestionować zasadności treści tych tytułów, gdyż korzystają one z powagi rzeczy osądzonej (art. 365 § 1 k.p.c.), która je chroni (por. Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19 maja 1961 roku, I CR 540/60, OSNCP 1964, nr 1; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 1996 roku, III CZP 73/96, OSNC 1996, nr 10).

Z kolei art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub skutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. W oparciu o regulacje materialnoprawne w literaturze rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron (np. spełnienie świadczenia, potrącenie) oraz niezależne od woli stron (m.in. przedawnienie roszczenia, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada). Omawiany przepis w odniesieniu do orzeczeń sądowych wprowadza prekluzję co do zdarzeń zaszłych przed zamknięciem rozprawy, a zatem zanim jeszcze takie orzeczenie formalnie zostało wydane.

Trzecia zaś grupa zarzutów wymienionych w art. 840 § 1 pkt 3 k.p.c. dotyczy sytuacji małżonka, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787 k.p.c. W tym zakresie powód nie podnosił jednak jakichkolwiek zarzutów, a zatem Sąd w dalszej części nie odniesie się do przesłanek powództwa opisanych w tym artykule.

Odnosząc wskazane powyżej rozważania prawne do twierdzeń powoda zgłoszonych w niniejszej sprawie, zdaniem Sądu uznać należało, że nie zdołał on wykazać istnienia jakiegokolwiek z wyżej wymienionych przesłanek, które uzasadniałyby w całości zasadność podjętej przez niego obrony przed prowadzoną wobec niego egzekucją.

Powód bowiem w uzasadnieniu swego pozwu podniósł, że spłacił całe zobowiązanie z zaskarżonego nakazu zapłaty. Źródła spłat były różne, tj.: bezpośrednie i dobrowolne wpłaty na rzecz pozwanej, kwoty uzyskane w toku postępowania egzekucyjnego (zajęcie świadczenia emerytalno-rentowego, wierzytelności z tytułu nadpłaty podatku dochodowego), rozliczenie nakładów poczynionych na wynajęty lokal, zaliczanie nadpłat pobranych opłat za wodę.

Istota sporu koncentrowała się więc co do zasady wokół zagadnienia, czy powód spłacił swoje zobowiązanie wobec pozwanej wynikające z nakazu zapłaty z dnia 6 lutego 2007r. Należy podkreślić, iż Sąd więc nie badał kwestii aktualnego zadłużenia/ nadpłaty powoda z tytułu czynszu i innych opłat obciążających go jako najemcę lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w P..

W tych okolicznościach Sąd powinien był dokonać stosownego rozliczenia stron, co też uczynił. Jednakże prawidłowe wykonanie tego nie było jednak możliwe bez skorzystania z wiadomości specjalnych biegłego (art. 278 §1 k.p.c.). Wymagało bowiem analizy nie tylko księgowani dokonywanych w toku różnych postępowań komorniczych, ale także rozliczenia dokonanego przez pozwanego pod kątem zgodności z art. 451k.c., jeśli chodzi o sposób zaliczania wpłat przekazywanych bezpośrednio przez dłużnika. Był to zatem dowód niezbędny do rozstrzygnięcia sprawy, stąd niezawarcie takiego wniosku w pozwie, mimo jego sprekludowania dla strony z mocy 843 § 3 kpc nie stało na przeszkodzie przeprowadzeniu tego dowodu z urzędu w ramach kompetencji przyznanej Sądowi na podstawie art. 232k.p.c. Do tego zagadnienia odniósł się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 lutego 2006 r., III CK 341/05 (OSNC 2006, Nr 10, poz. 174), wskazując, że nie jest wyłączone dopuszczenie przez sąd z urzędu - na podstawie art. 232 zdanie drugie k.p.c. - dowodu, który nie może być powołany przez stronę na podstawie art. 479¹² § 1k.p.c. Adresatem reguł prekluzji dowodowej są strony, nie jest nim zaś sąd rozpoznający sprawę. Wskazać też należy, że żadna ze stron nie sprzeciwiła się przeprowadzeniu tego dowodu poprzez sformułowanie zarzutu w trybie art. 162 k.p.c.

Biegła sporządziła opinię, w której w zwięzły, syntetyczny, przy tym logiczny i w pełni zrozumiały sposób, przedstawiła rozliczenie wpłat powoda dokonywanych bezpośrednio do rąk wierzyciela, a także uzyskanych przez komornika w wyniku podejmowanych czynności egzekucyjnych. Strony wniosły zastrzeżenia do niniejszej opinii, na podstawie których Sąd dopuścił uzupełniającą opinię biegłego. W opinii uzupełniającej biegła odniosła się do twierdzeń strony pozwanej i uwzględniła sposób zarachowania kwot uzyskanych od komornika zgodnie z twierdzeniami Gminy. Powód także zgłaszał liczne zastrzeżenia do opinii biegłej, jednakże nie zostały one podzielone. Biegła podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko, iż wszystkie wpłaty dokonane przez powoda, a ujawnione w toku niniejszego postępowania, zostały zaksięgowane i rozliczone.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na powodzie spoczywał zatem ciężar udowodnienia tego, że wpłacił określone kwoty na rzecz strony pozwanej, jak także to, iż pieniądze te wpłacone zostały z tytułu należności objętych zaskarżonym nakazem. Jeżeli powód powołuje się na dokonanie innych wpłat niż zostały ujęte w opinii biegłej, to powinien wykazać, iż takie wpłaty miały miejsce. W ocenie Sądu biegła odniosła się do wszystkich wpłat dokonanych przez powoda – dobrowolnie jak i pod przymusem egzekucji komorniczej, a ujawnionych w toku postępowania i pomniejszyła o nie zobowiązania powoda.

Sąd, mając na względzie przetoczone powyżej walory opinii biegłej, podzielił ją zatem i przyjął za podstawę wyrokowania.

Biegły uznał, iż wiarygodność z zaskarżonego tytułu wykonawczego łącznie wyniosła 10004, 30 zł, na co składa się zaległość czynszowa oraz odsetki ustawowe. Niniejsza kwota nie obejmuje kosztów sądowych oraz egzekucyjnych. Koszty sądowe w kwocie 250 zł zostały już spłacone poprzez zaliczenie na ten cel części wpłaty dokonanej bezpośrednio przez powoda w dniu 11-04-2010r. Natomiast koszty komornicze zostały pokryte w toku postępowania egzekucyjnego do kwoty 1069,11 zł.

Na poczet w/w zadłużenie z tytułu zaskarżonego orzeczenia nie została zaliczona żadna z wpłat dokonywanych przez powoda dobrowolnie, oprócz spłaty kosztów. Spłata części tego zobowiązania nastąpiła wyłącznie w toku prowadzonych egzekucji komorniczych. Komornik na poczet zaskarżonego nakazu zapłaty w obu postępowaniach komorniczych, tj. (...)i (...), wyegzekwował łącznie kwotę 4993,50 zł. Z czego wierzyciel otrzymał kwotę 2487,74 zł. Pozostała do rozliczenia kwota, tj.1436,65 zł, która znajduje się w depozycie sądowym, na mocy postanowienie o zabezpieczeniu rozpoznawanego powództwa. Wierzyciel uzyskaną kwotę przeznaczył na pokrycie należności głównej w wysokości 549,62 zł oraz odsetek w wysokości 1938,12 zł.

Dokonywane przez powoda w okresie od 11-12-2009r. do 25-10-2012r. dobrowolne wpłaty w łącznej wysokości 4540 zł, nie zostały wprawdzie zaliczone na poczet zaskarżonego tytułu wykonawczego. Nie oznacza to, iż strona pozwana nie zaksięgowała tych wpłat w ogóle. Zostały one rozliczone i pomniejszyły zobowiązania czynszowe powoda za okresy późniejsze.

Wpłaty te były dokonywane na mocy porozumienia zawartego w dniu 30 listopada 2009r. Strony uzgodniły, iż powód spłaci swoje zobowiązania w ratach. Porozumienie obejmowało zadłużenie bieżące powoda, zobowiązania zasądzone i odsetki za zwłokę. Tylko dokonując wpłaty z dnia 10-05-2011r. w kwocie 1500 zł, powód wskazał, iż ma być przeznaczona na spłatę części zadłużenia bieżącego. Przy dokonywaniu pozostałych wpłat jako tytuł podawał: I, II, III, IV, V rata spłaty zadł., tytułem zadłużenia, bądź nie wskazywał żadnego tytułu. Brak konkretnego wskazania, na jaki dług mają być przeznaczone wpłaty dało wierzycielowi uprawnienie z art. 451 § 2 k.c.

Zgodnie z art. 451 § 2 k.c. jeżeli dłużnik nie wskazał, który z kilku długów chce zaspokoić, a przyjął pokwitowanie, w którym wierzyciel zaliczył otrzymane świadczenie na poczet jednego z tych długów, dłużnik nie może już żądać zaliczenia na poczet innego długu.

Jeżeli dłużnik nie skorzysta z przyznanego mu prawa decydowania o sposobie zarachowania dokonanej wpłaty na jeden z wielu długów, które ma wobec wierzyciela, wtedy o zarachowaniu decyduje sam wierzyciel. Musi on jednak wskazać w pokwitowaniu, na jaki dług zalicza dokonane świadczenie. Przyjęty przez wierzyciela sposób rozliczenia wywoła skutek w momencie doręczenia pokwitowania dłużnikowi, który dokument ten przyjmie.

W ocenie Sądu dłużnik otrzymywał pokwitowania dokonanych wpłat, między innymi w postaci licznych pism od pozwanej informujące o jego stanie zadłużenia. Ponadto doręczono mu także postanowieni o wszczęciu egzekucji (...), z którego wynikało wprost jakie kwoty zostały jeszcze do spłacenia na podstawie zaskarżonego nakazu zapłaty. Tym samym należy uznać, iż zaakceptował sposób zarachowania dokonanych powyżej wpłat.

Na poczet zaskarżonego nakazu zapłaty pozwana zaliczyła tylko kwoty uznane w toku postępowania egzekucyjnego w łącznej wysokości 2487,74 zł. otrzymaną kwotę wierzyciel przeznaczył na pokrycie należności głównej w wysokości 549,62 zł, a pozostała kwota w wysokości 1938,12 zł przeznaczył na odsetki. Takie rozdysponowanie uzyskanych kwot jest zgodne z dyspozycją art. 451 § 1 kc, który stanowi, iż to co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenie główne.

Biorąc pod uwagę, wysokość uzyskanych spłat oraz wysokość całkowitą zobowiązania, pozostaje do uregulowania kwota 7516,56 zł.

Sąd uznał, iż zasadne jest uwzględnienie powództwa w części. Powód bowiem zarzucał niezaliczenie lub nieprawidłowe rozliczenie przez wierzyciela spłat dokonywanych przez niego także poza postępowaniem egzekucyjnym. Za takim rozstrzygnięciem przemawiał również fakt, iż przeciwko powodowi toczyło się wiele postępowań egzekucyjnych na podstawie różnych tytułów. Ponadto sposób prowadzenie księgowości przez pozwaną nie jest przejrzysty i czytelny. Wszystko to czyni sytuację powoda jako dłużnika pozwanej niejasną i należało ją uporządkować. Biorąc pod uwagę wszystkie te okoliczności Sąd uznał, że jest dopuszczalne powództwo przeciwegzekucyjne w przypadku, gdy świadczenie dłużnika zostało spełnione w części. Niniejsze założenie nie przekreśla jego celu, jakim jest uniemożliwienie prowadzenia egzekucji świadczenia, które zostało spełnione w części bądź w całości.

Z tych względów powództwo podlegało tylko częściowemu uwzględnieniu, o czym Sąd Rejonowy orzekł w punkcie I i II sentencji wyroku.

Orzekając o kosztach Sąd uznał, że powód jest stroną przegrywającą proces. Domagał się on bowiem pozbawienia wykonalności zaskarżonego całego tytułu wykonawczego, tj. co do kwoty 6011,79 zł, a Sąd orzekł o pozbawieniu wykonalności w/w tytułu wykonawczego ponad kwotę 7516,56 zł. Tym samym zgodnie z zasadą odpowiedzialności za

wyniki procesu, Sąd powinien był obciążyć powoda kosztami procesu na rzecz pozwanej stosownie do przepisu art. 98 § 1 k.p.c. i art. 108 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd jednakże orzekł na podstawie art. 102 kpc i odstąpienił od obciążania powoda kosztami postępowania. Zgodnie z powołanym przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może nie zasądzać od strony przegrywającej tylko części kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Zastosowanie odstępstwa z art. 102 kpc od ogólnej reguły z art. 98 § 1 kpc wymaga każdorazowo ustalenia, że w danym postępowaniu zachodzi przypadek szczególnie uzasadniony. Zwolnienie od kosztów postępowania nie może mieć charakteru bezwzględnie, tzn. nie może implikować sytuacji, w której druga strona wygrywając sprawę nie może domagać się uwzględnienia zwrotu poniesionych przez nią wydatków, wskazanych w przepisach ogólnych o postępowaniu cywilnym. Jak wskazuje się w orzecznictwie, wyłącznej podstawy zastosowania art. 102 kpc nie może stanowić jedynie trudna sytuacja majątkowa strony zobowiązanej do zwrotu kosztów procesu (postanowienie SN z dnia 05-07-2012r., IV Cz 42/2012). Muszą występować przesłanki związane z samym sporem: jego materią, subiektywnym ale uzasadnionym w danych okolicznościach przekonaniem stron o przysługiwaniu określonego roszczenie i jego rozmiarze.

W ocenie Sądu Rejonowego, w niniejszej sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, który przemawia za zwolnieniem powoda od poniesienia kosztów postępowania w całości (w postaci wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego, wynagrodzenia biegłej sądowej). Do tych szczególnych okoliczności należy przede wszystkim zaliczyć sposób prowadzenia księgowości przez pozwaną. Analiza dołączonych do akt dokumentów księgowych pozwanej była utrudniona z powodu małej przejrzystości, licznych odręcznych notatek o niewiadomych skutkach itp. Powołana w sprawie biegła sądowa z zakresu rachunkowości potwierdziła, iż dokumentacja księgowa prowadzona przez stronę pozwaną jest mało przejrzysta i czytelna, ponieważ w ustaleniu danych zastosowano metodę notatek, odręcznych zapisów, a nie danych wynikających z ewidencji księgowej. Adnotacje na sporządzonych zestawieniach nie odzwierciedlają rozliczenia z tytułu zadłużenia powoda na poszczególne nakazy zapłaty, ani też rozdysponowania kwot uzyskanych od komornika.

Mając powyższe na uwadze należało stwierdzić, iż powód mógł mieć uzasadnione wątpliwość dotyczące zakresu wykonania zaskarżonego nakazu zapłaty. Ponadto powód ma trudną sytuację majątkową, co przesądziło o zwolnieniu go od kosztów sądowych oraz choruje. A tym samym zachodzą szczególnie uzasadnione wypadki przemawiające za nieobciążaniem powoda kosztami postępowania.

Z tych względów, w oparciu o wskazane przepisy, orzeczono jak w pkt III wyroku.

Powodowi został ustawiony adwokat z urzędu, który złożył wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej wraz z oświadczenie, że opłaty nie zostały zapłacone w całości. Skoro powód przegrała i korzystał z pomocy prawnej udzielonej przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu, to nie otrzyma zwrotu kosztów procesu na podstawie art. 98 k.p.c., a więc nie otrzyma też kosztów związanych z działaniem pełnomocnika z urzędu. W takiej sytuacji powstaje subsydiarny obowiązek Skarbu Państwa wypłacenia pełnomocnikowi z urzędu wynagrodzenia za świadczoną pomoc prawną, o czym stanowi art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 z późn. zm.) i wydane na jego podstawie przepisy paragrafów 19 - 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. , o którym była mowa powyżej. W konsekwencji w pkt IV wyroku przyznano od Skarbu Państwa koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie powodowej z urzędu w postępowaniu powiększone o stawkę podatku od towarów i usług, tj. 23% (§ 2 pkt.3 powołanego rozporządzenia).